



Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Mariae Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Procœmium ad Virginem sanctissimam Deiparam Mariam operis
nuncupatio, ejusdemque suplex, ac demissa invocatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

MARIA DEIPARA THRONVS DEI DE VIRGINIS BEATISSIMÆ

DEIPARÆ MARIAE LAUDIBUS PRÆCLARISSIMIS,

*Sub tipo Divini throni in Apocalypsis cap. 4. adumbrata: Deque pietate, ac devotione, qua eadem
Deipara à nobis colenda est.*

A U C T O R E
PETRO ANTONIO SPINELLO NEAPOLITANO
E SOCIETATE IESU.
P R O O E M I U M

AD VIRGINEM SANCTISSIMAM DEIPARAM

Mariam operis nuncupatio.

Eiusdemque supplex, ac demissa invocatio.

Si quo tempore de septem Principibus Angelorum divino throno astantibus (qui tametsi Angelorum primi, administratorij certè, Apostolo *Hebr. 1.* teste, sunt spiritus,) scribere institueram, vereri meritò poteram ad tam sublimem, & à nostris sensibus maximè remotam tractationem aggredi; pròpterea quod ab eorum, de quibus scripturus eram similitudine, ac imitatione, quam longissimè abesse; ac tum pro eorum sanctitate, atque præstantia, tum pro mea tenuitate, seu infantia potius, ad eorum ornamenta, vel animo concipienda, vel verbis explicanda, & vita integratatem, & ingenij soler-
tiam, & eloquentiæ ubertatem mihi deesse intelligerem: quanto mihi timendum est ve-
hementius, Virgo sanctissima, quæ ipsius Dei Mater, & Angelorum omnium es Regina, ne
maximam subeam temeritatis notam, si inopie, & imbecillitatis meæ conscientia admoni-
tuß ad tuas laudes præstantia singulares, magnitudine immensas, multitudine innumerabiles coner accedere? Quippe quæ, (ut Patrum verbis utar) *a ea puritate nites, quam maior sub Virg. c. 18.*
Deo nequit intelligi: quæque b. Mater Descum sis, dignitatem obtines propemodum infinitam; c. ideo. p. 1. q. 26. *c. Damas.*
quæ ne si omnes quidem toto orbe disperse lingua in unum coeant, tuas laudes oratione consequit pos- ar. 6. ad 4. *orat. 2. de*
sent cum ipsa omnium encomiorum leges excedas, d. cui prædicande neque hominum lingua, neque orat. 2. de
Angelorum est sat: c. Tanta siquidem tua est perfectio, ut soli Deo cognoscenda reseruatur: f. ut pro- Assumpt.
perea solius Dei sit te pro dignitate laudare. Quo circa quamvis nihil optarem ardenterius, d. Epiph.
quam ut de te aliquid, ac de tuis amplissimis laudibus scribendo conarer attingere, meam- orat. de
que erga te pietatem, atque observantiam testarer litteris, ad quod excitabar, tum quodam laud. Virg.
desiderii impetu, atque amoris erga te incensi stimulis: tum etiam pia quadam beneficio- e. S. Berna.
rum recordatione non solum in genus humanum universum, sed in me ipsum abs te colla- Senen. 10.
torum, præserim quod tu, Virgo Beatisima, è mundi me fluctibus, ac procellis, in tran- 2. form. 51.
quillissimo, ac tutissimo Religionis Societatis Iesu filij tui portu collocaisti: à scribendo art. 3. ca. 8.
tamen & retrahabar conscientiæ multiplicis imbecillitatis, atque exilitatis meæ, & retarda- f. Andr.
bar reverentiæ tui, & Ozæ Sacerdotis, quod ad Dei Arcam temere manum extendere, & Cret. orat.
declina. 1. de dorm. 1. Reg. 6.

A

PROOEM. AD DEIPAR. SANCTISS.

²
declinata sustinere ausus est, subito interitu deterrebar, ne tuas, Virgo sanctissima, quæ ipsius Divinæ Sapientiae vivens Arca fuisti, laudes ingenij mei culpa, contaminata lingua,

Eccles. 45. atque anima culparum sordibus inquinata deterrerem: neque enim est speciosa laus in ore peccatoris. Quo factum est, ut animus meus ab hoc de te scribendi desiderio omnino conquesceret, præsertim cum multi, & præstantes viri non solum superioribus seculis, sed hac nostra etiam ætate præclarissima de tuis Laudibus, plenissimaque volumina egregie edidirent. Quoniam verò dum opus de septem Principibus Angelorum in conspectu Dei astabibus, quod dudum inchoaveram, molior, visionemque illam explicabo, quam S. Ioannes narrat sacræ Apocal. cap. 4. vbi typis quibusdam & symbolis Divina Maiestas, & Cœlestis Aulae amplitudo, atque apparatus describitur; dumque etiam, atque etiam mecum cogito, ac inspicio attentius, an eorum tyrorum aliquo ipsa Virgo Deipara, quæ secundum Christum, curia illius es omnium præcipua, expressa sis: reperire mihi sum visus sub Divinæ sedis, thronivè mystico illo typo potissimum adumbratam, atque significatam te esse: quam rem dum multorum Patrum auctoritate, ac testimonio, qui hoc te nomine reuerenter appellant confirmare nitor, rationumque momenta ad idem probandum expendo, in illis explicandis tanta se obtulit laudum tuarum vertitas, tanta præstantia, vt in iustum volumen excrecerent. Hinc itaque factum est, ut quasi voce quadam expergesfactus, nihil habuerim antiquius, quam ut animum ad tuas laudes enarrandas adiicerem. Sed quia huic operi perficiendo propter ea, quæ commemoravi, imparem me sentio; ex alia verò parte nova illa occasione excitatus gestitanimus laudes tuas efferre, liceat mihi idem tibi, quod devotus Bernardus filio tuo in suo jubilo dicebat,

Cum dignè loqui negarem,

De te tamen ne fileam.

Amor facit vi audeam,

Cum de te solum gaudem.

Amor tuus dulcissimus,

Et verè suauissimus,

Plus nullus gratus.

Quam dicere sufficiamus.

Bernard.

Idcirco ad tuam opem in hac dē te tractatione mihi confugiendum existimavi, ut tuis

auspicijs, atque præsidis, opus hoc ad optatum finem perducatur. Ut igitur dignum ali-

quid de te eloqui possum, signare me seruum tuum humilem laudare te Virgo sanctata: tuo enim

patrocinio fultus, tui auxiliū speiectus, tuo præsidio confirmatus, immensum laudum tua-

rum Oceanum peregrina mei ingenij cymba ingredi non dubitabo; & te duce, quæ maris

Stella, hanc nostram disputationem facilem habituram cursum mihi facile polliceor.

Et porro omnia in hanc formam redacta, non quod tuo nomine digna sint, sed profecto,

ut ex tuo nomine dignitatem aliquam consequantur, non alij, quam tuo nomine, Augustissima Cœli Regina, dicare volui, ac consecrare, & in claritate, ac splendore eiusdem tui no-

minis apparere. Spectabis ergo, Virgo Mater Beatissima non donum per se tenuissimum,

tuisque meritis omnibus ex partibus impar, neque offerentis indignitatem, ac demerita, sed

benignitatem eam, quam tibi dilectissimus filius tuus, idemque Deus noster cumulatissi-

me, atque abundantissime est elargitus, qua munera qualiacunque, etiam exigua, facilivul-

tu aspicere non dedignaris, Meque licet multis nominibus tanto patrocinio indignu, perge

tamen, Virgo Beatissima, solita tua charitate in omni vita ad extremum visque spiritu

foueri, ac tutari, & tandem a Dæmone hoste saevissimo protegere, & hora mortis suscipere

dignare, ut in suum Rènum per te me recipiat, qui per te datum est mihi Iesus Christus

filius tuus qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum Amen.

SEDIS

Bernard.

for 1. de

Aduentu.

Verba sunt Eph

ram in ora de Depa

ra quibus

vittur Ec

slesia.